

státu býti na škodu jmenovitě tehdy, kdy majitelem obligací státních jest cizinec, který není povinnen platiti daň státu cizímu. Daň z kuponů zakládá se v ustanoveních o dani z příjmů, kteréž podléhají úroky ze zá-půjček, pohledávek dlužních, důchodů doživotních a z jiných důchodů majících za předmět úroky z kapitálu. Daně kuponové jsou sprostěny půjčky státní, jimž osvobození od placení daně jest zajištěno (renta zlatá), dále některé zápůjčky obecní, obligace prioritní a cizozemské papíry cenné. Daň kuponová vztahuje se tedy na sjednocený dluh státní, jakož i na zápůjčky loterní z let 1854 a 1860. Výška srážky jest rozdíl-nou. Původně obnášela míra úroková daně z příjmů 5⁰/₁₀, později však zvýšena byla na 7⁰/₁₀. Na to byla daň kuponová zák. ze dne 20. června 1868 a zák. ze dne 26. června 1868 č. 67. ř. z. zvýšena, míru daně obsahuje pro všeobecný založený dluh státní 16⁰/₁₀, pro výhry a úroky zá-půjček loterních z r. 1854 a 1860, jakož i zápůjčky berní z r. 1864 20⁰/₁₀. Ostatní úroky a dividendy podléhají srážce daně 10⁰/₁₀. Úroky ze zástavních listů spořitelén a úroky ze zápůjček obecních, které daně sprostěny nejsou, konečně úroky ze spořiteléních vkladů společenstev a založen má příjemce přihlásiti ve příznání (fassi) daně z příjmů.

Daň z lihu viz Daň kořaleční.

Daň z masa. Daň z masa upravena je (nehledě k dani z masa ve městech uzavřených) zák. ze dne 16. června 1887 č. 60 ř. z. a vykonávacím nařízením ze dne 26. června 1877 č. 61. ř. z.

I. Předmět a podmět daňový.

1. Dani z masa podléhají zvířata v sazbě zákonem stanovené taxative uvedená, jakož i maso zvířat těchto. Masem rozumí zákon o dani z masa všechny k lidskému požívání způsobilé části (tedy na př. i tuk) zvířat v sazbě jmenovaných, vyjímaje krev a vnitřnosti, nechť jsou ve stavu surovém, nechť uzené, nasolené, nakládané, obzvláště i uzenou slaninu, maso konservované a jiné výrobky z masa.

2. Ku placení daně z masa jsou zavázáni:

a) řezníci, uzenáři, hostinští a vůbec osoby, které úplatné scizování masa buď syrového nebo připravovaného po živnostensku provozují (§ 1 čís. 1 lit. a jmen. z.);

b) osoby, které sice živnost řeznickou neprovozují, které však porazivše kus dobytka dani podléhajícího se o něj rozdělí nebo čerstvé maso jeho zcela nebo z části rozprodají;

c) osoby, které prodávají v malém maso naložené, slaninu, maso konservované a jiné výrobky masné, které z velkoobchodů do svého závodu přenášejí.

II. Jednání poplatná.

1. Vyjímaje porážení dobytka za příčinou zamezení nebo potlačení nemocí dobytčích (§ 3 č. 1 jmen. z.) a porážení zvířat uvedených ve 2. a 6. řadě sazby, které před se běrou osoby, jež maso ani nevysekávají, ani jiný obchod s masem v malém neprovozují, nýbrž poražený dobytek v celých kusech prodávají (huntýři, § 3 č. 4 jmen. z.), jest porážení při řeznických živnostech bezvýmínečně dani podrobeno (§ 1 čís. 1 lit. a jmen. z.). Porážení, které jiné osoby před se běrou, jest, vyjímaje případy nemocí dobytčích jen tehdá dani podrobeno, děje-li se buď na společný účet 2 nebo více osob (§ 1 č. 1 lit. b jmen. z.), anebo scizuje-li se čerstvé maso zabitého zvířete buď zcela anebo z části úplatně (§ 1